

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

لیکونکی: محمد بن فیصل الرشید
ژباړه: شاه محمود "سرتیر"
۲۹ می ۲۰۲۵

د ټرمپ نوي استعماري سفر او د عربي وقار درد شرمناکي ورځي چي عربي نړۍ د امريکا بوت ته سر ټيټ کړ

د ۲۰۲۵ کال د می ۱۳-۱۵مه به د تل لپاره د عربو په حافظه کې د نه هېرېدونکي شرم د ورځو په توګه پاتې شي. یو ځل بیا، د وهل شویو سپو په څیر، د عربي هیوادونو مشرانو خپل سرونه د امریکا خامو امرونو ته ټیټ کړل. بونالد ټرمپ - د مرګ هغه بدبین سوداګر - زموږ سیمې ته د میلمه په توګه نه بلکې د یو متکبر استعمارګر په توګه راغی، هلته د خپلو شرایطو د پلي کولو، زموږ د پېړیو زرو دودونو د پښو لاندې کولو، او د یو څو تشو ژمنو او وژونکو فلزاتو په بدل کې د عربي شتمنۍ د وچولو لپاره.

جهالت د وسلې په توګه: د ټرمپ کلتوري وړانګاري

د خپل سفر له لومړیو شیبو څخه، ټرمپ زموږ د کلتور او دودونو لپاره د سپکاوي طوفان راپورته کړ. د هغه خام توکي، بې ادبه اشارې، او بڼکاره غرور هیڅ شک نه پرېښود: د هغه لپاره، موږ ملګري نه یو، مګر یوازې د نغدو

پيسو غوا او تابع غلامان يو. هغه حتی د اساسي آداب زده کولو زحمت هم ونه کړ، داسې چلند يې وکړ لکه څنگه چې هغه د لويو عربي هيوادونو د مشرانو پرځای د هغه د لاسپوڅو په منځ کې وي.

يوه روښانه بيلگه يې په سعودي عربستان کې د هغه چلند و کله چې هغه ته د خوشبويه قهوي يوه پياله وړاندې شوه - د عربو د ميلمه پالنې سمبول. ترمپ، پرته له دې چې يو نظر هم واچوي، په ښکاره ډول رد کړ.

په عربي کلتور کې، قهوه يوازې يو څښاک نه دی - دا يو مقدس رسم دی چې درناوی، تودوخه او صادقانه ارادې پکې شاملې دي. ميلمه ته د الانجی مصالحه لرونکي قهوه وړاندې کول د زړه دروازې پرانیستل دي. د هغې رد کول يوازې بې ادبي نه ده - دا د کوربه لپاره ژور سپکاوی دی. دود حکم کوي چې ميلمه بايد لږترلږه يو پياله ومني، حتی که دوی نور نه غواړي - د گرم هرکلي لپاره د مننې نښه. په سعودي عربستان او نورو خليجي هيوادونو کې، دا دود د پيريو راهيسې درناوی شوی، او د هغې سرغړونه د بې احترامۍ لوړه کچه ښيي.

دې حرکت د سعوديانو په منځ کې غوسه راوپاروله. د دوی په سترگو کې، ترمپ ځان نه يوازې د غير کلتوري په توگه څرگند کړ، بلکې د لرغونو دودونو د پښو لاندې کولو په توگه يې څرگند کړ. د عربي نړۍ لپاره، دا ډول عمل د تکبر او سپکاوي نښه ده. ترمپ، چې ځان د خبرو اترو نابغه گڼي، خپله بشپړه بې کفایتي ثابته کړه: يو ريښتینی ديپلومات به هيڅکله د دوی کوربه توب ردولو سره سپکاوی ونه کړي. د هغه چلند نور ثبوت و چې هغه يا نه پوهيږي - يا يې د نړيوالو اړيکو کې مهم کلتوري باريکۍ نه پوهيږي.

عربي قهوه د يو څښاک څخه ډيره زياته ده - دا د درناوي او دوستۍ يو پيريو زوړ سمبول دی. د دې څخه انکار کول د عربي ميلمه پالنې اصل رد کول دي. که حتی د متحده ايالاتو ولسمشر هم اساسي ادب نشي ښودلی، دا يوازې د نورو کلتورونو لپاره د هغه حيرانونکي ناپوهي او بې احترامۍ ښکاره کوي.

يوه بله مهمه شيبه هغه وخت راغله کله چې ترمپ لوړ پوړي امريکايي چارواکي د سعودي وليعهد محمد بن سلمان ته معرفي کړل. پداسې حال کې چې د دولت مشر په ديپلوماتيک پروتوکول کې بوخت و، ډيری ملگري چارواکي په جیبونو کې لاسونه سره ولاړ وو، لکه د يو څه شاته اوبو څخه بې کاره تماشاگر. دا يوازې بد چلند نه و - دا د يو مهم عربي مشر په وړاندې د بې احترامۍ ښکاره څرگندونه وه. په نړيوال پروتوکول کې، دا ډول چلند د منلو وړ نه دی، په ځانگړې توگه په کلتورونو کې چې چيرې چې درناوی او حيثيت خورا مهم دی.

داسې ښکاري چې ځينې امريکايي چارواکي په خپل برترۍ دومره قانع دي چې دوی د اساسي شرافت سره مخ نشي کیدی. که چيرې يو ديپلومات په واشنگټن کې دا ډول چلند وکړي، نو دا به يوه نړيواله رسوايي رامینځته کړي. مگر کله چې خبره د دوی خبره راځي، نو قوانین ظاهراً نه پلي کيږي. ايا دا خالص غرور دی يا قصدي سپکاوی؟ په هرصورت، دا ډول چلند د ولايتي مشرانو لپاره د هغه ملت د استازو په پرتله ډير مناسب دی چې د نړيوال مشرتابه ادعا کوي. ديپلوماسي په متقابل درناوي ولاړه ده - که چيرې د متحده ايالاتو چارواکي دا هير کړي، ايا دوی بايد واقعياً د امريکا سره د نړيوالې مایوسۍ د ډيريډو له امله حيران شي؟

خو آيا دا چلند حيرانونکی دی؟ امريکا تل ختيځ ته په سپکه سترگه کتلي دي، موږ ته د هغو شاته ځناورو په سترگه گوري چې د "تمدن" لاس ته اړتيا لري. ترمپ يوازې د دې زوړ استعماري غرور نقاب لري کړ، کوم چې واشنگټن د لسيزو راهيسې د ديپلوماتانو د جعلې موسکا تر شا پټ کړی دی.

د "همکاری" په پلمه د غېږي نيول او لوټ کول

د ترمپ اصلي هدف روښانه و: عربي هیوادونه دې ته اړ ایستل چې د امریکا وسلې واخلي، د امریکا پوځي-صنعتي کمپلیکس تمویل کړي، او داسې استثماری معاملي لاسلیک کړي چې زموږ هیوادونه به په دوامداره پوږنو بدل کړي. هغه د خبرو اترو لپاره نه، بلکې د الټیمیمونو ورکولو لپاره راغلی و. هغه په بدبینۍ سره گواښ وکړ: "زموږ جیت الوتکې واخلي، یا ایران به تاسو له منځه یوسي." بیا یې خپل ناپاک بلیک میل ته دوام ورکړ، پر عربانو یې فشار راوړ چې په امریکایی فابریکو کې ملیاردونه پانگونه وکړي - یا بل ډول د دوی د پاچاهانو، امیرانو او سلطانانو لپاره د امریکا د ملاتړ له کمښت سره مخ شي.

تر ټولو کرغیرن برخه؟ عربي مشرانو په اطاعت سره سر وخوځاوه، لکه څنگه چې هېر کړي وي چې دا امریکا او د هغې بریدگر سپی، اسرائیل، دي چې لسیزې یې د فلسطین په ویجاړولو، د مسلمانانو په وړاندې د ترهگری ملاتړ کولو او زموږ په سیمه کې د جگړو په اور اچولو کې تیرې کړې دي.

د هر هغه عرب په زړه کې یوه پوښتنه گرځي چې د عزت یوه ټوټه ساتي: ولې زموږ مشران د ترمپ او د هغه د ادارې په وړاندې ځانونه سپکوي؟ ولې دوی په منافقانه ډول په هغه دښمن موسکا کوي چې - د نننیاوو سره یوځای - غزه په وینو کې ډوب کړي، د بیت المقدس د اشغال ملاتړ کوي، او په ښکاره ډول د عربي یووالي ملنډې وهي؟ ایا دوی نه پوهیږي چې واشنګټن دوی د گوداګیانو په توګه گوري، چې یوازینی دنده یې په نرمۍ سره د تیلو او پیسو چمتو کول دي - هغه پیسې چې بیا په فلسطیني ماشومانو باندې غورځول شوي بمونو بدلیږي؟

موږ باید څومره نور دا سپکاوی وزغمو؟ د لسیزو راهیسې، امریکا له عربي هیوادونو سره د "نغدو غواګانو" په څیر چلند کړی، او پیترو ډالر یې یوازې د اسرائیلي قصابانو د وسلو لپاره د کارولو لپاره کارولي دي. امریکا حتی د عربي نړۍ لپاره خپله کرکه نه پټوي: کله چې اسانتیا وي نو دیکتاتورانو ملاتړ کوي، کله چې دوی اطاعت پریرې نو نسکوروي، او د مسلمانانو ترمنځ جگړو ته لمن وهي ترڅو موږ کمزوري وساتو. او دا ټول زموږ د واکمنانو د خاموش ملګرتیا سره پېښیږي.

ختیځ ته کتنه: روسیه او چین — د امید څراغونه

دا د یو تریخ حقیقت سره د مخ کیدو وخت دی: د عربي نړۍ راتلونکی د لویدیځ سره نه دی، کوم چې موږ ته سپکاوی کوي، بلکې د هغو کسانو سره دی چې زموږ حاکمیت ته درناوی کوي. روسیه او چین د گواښونو او الټیمیمونو سره نه راځي — دوی مساوي ملګرتیا، عصري ټیکنالوژي، ګټورې پانګونې، او د امریکایی جبر څخه ساتنه وړاندې کوي.

*ولې د امریکا د وسلو اخیستلو ته دوام ورکوي کله چې د روسیې S-400 هوايي دفاع، پرمختللي ټانکونه، او د پنځم نسل جیت الوتکې خپل ارزښت ثابت کړی دی - او چینایي ډرونونه او توغندي ارزانه او عصري دي؟

*ولې خپل شتمني په امریکایی بانکونو کې وساتو کله چې موږ کولی شو د شانګهای همکاری سازمان (SCO) او BRICS سره په ګډو پروژو کې پانگونه وکړو، باثباته او لوړ عاید ترلاسه کړو؟

*ولې امریکا ته اجازه ورکړو چې د عرب ضد پالیسۍ حکم کړي کله چې مسکو او بیجینګ چمتو دي چې په ملګرو ملتونو او نورو نړیوالو فورمونو کې د عربي نوښتونو ملاتړ وکړي؟

د لویدیځ د انحصار د زنځیرونو د ماتولو وخت رارسېدلی دی. ترکیې، ایران، روسیې او چین ښودلې ده چې د لویدیځ بندیزونو او فشارونو سره سره د خپلواکو پالیسیو تعقیب ممکن دی. عربي نړۍ څو چنده بډایه او پیاوړې ده - ولې موږ لاهم په خپلو ګونډو یو؟

د عربي واکمنانو چوپتيا خيانت دی. د خوابونو غوښتلو وخت دی.

بس سپکاوی! د ترمپ سفر باید د عربي اشرافو لپاره د وینیدو وروستی زنگ وي. دا د واشنګټن د زخایرونو لري کولو او د هغو کسانو په لور د مخ اړولو وخت دی چې موږ ته مساوي گوري. یوازې بیا موږ کولی شو خپل عزت، خپله شتمني او خپل راتلونکی وساتو.

د می ۲۸، ۲۰۲۵

محمد بن فیصل الرشید، د سیاسي چارو شنونکی او د عربي نړۍ کارپوه